

מ"ת 2427/12/14 - מדינת ישראל נגד מחמוד עסילה

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 2427-12-14 מדינת ישראל נ' עסילה(עציר)
תיק חיצוני: 4851/14

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה - שפירא
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב מחמוד עסילה

בשם המבקשת : עו"ד יפעת פנחסי

בשם המשיב: עו"ד נמיר אדלבי

החלטה

1. המשיב מואשם בארבעה אישומים במספר עבירות של הסתה לאלימות או טרור, לפי סעיף 144ד2 לחוק העונשין התשל"ז-1997 (להלן: "החוק"), הסתה לגזענות לפי סעיף 144ב(א) לחוק, תמיכה בארגון טרור לפי סעיף 4 לפקודת מניעת טרור, איומים לפי סעיף 192 לחוק, העלבת עובד ציבור ממניע של גזענות, לפי סעיפים 288 ו-144 לחוק והשמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק.

בשלושת האישומים הראשונים מואשם המשיב כי העלה תכנים, טקסטים וסרטונים המסיתים לאלימות, לגזענות ובעלי תוכן מאיים בדפים שלו ברשת החברתית "פייסבוק" וכן בערוץ youtube באינטרנט. למשיב מיוחס כי העלה את התכנים המסיטים בתקופה מתוחה על רקע מבצע "צוק איתן" שנערך בקיץ 2014, האירועים שקדמו לו- חטיפת ורצח שלושת הנערים, ורצח הנער מוחמד אבו חדיר- והפיגועים שאירעו בארץ לאחר סיום המבצע. המבקשת טוענת, כי בדברים שפרסם המשיב יש משום קריאות הסתה לגזענות וכן לעשיית מעשה אלימות או טרור שעל פי תוכן והנסיבות בהן פורסמו יש אפשרות ממשית שיביאו למעשה אלימות או טרור. עוד נטען כי בדברים שפרסם המשיב יש משום דברי שבח אהדה, הזדהות וקריאה לתמיכה בארגון טרוריסטי, וכן איומים כלפי אדם ספציפי והעלבה של קצין מג"ב ממוצא דרוזי ממניע גזעני.

באישום הרביעי מואשם המשיב, כי במהלך תרגיל חקירה שנערך בינו לבין אחת מנשותיו, הורה לה המשיב לשנות את סיסמת הכניסה לעמוד הפייסבוק שלו, וכן למחוק את כל התמונות, וכי סמוך לאחר מכן אמנם נמחקו מעמוד הפייסבוק של המשיב תמונות וסרטונים בעלי תכנים מסיתים.

2. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

המבקשת טוענת, כי מדובר בפרסומים בעלי תוכן מסית ומאיים, שיש אפשרות שיביאו לביצוע מעשי אלימות, וזאת בשים לב לתקופה המתוחה בה פורסמו, לחשיפה הרחבה ולתגובות האוהדות לה זכו. המבקשת סבורה כי מעשיו של המשיב מקימים מסוכנות לנוכח האפשרות שיובילו לביצוע מעשי אלימות, הן לביצוע פיגועים, הן לפגיעה באנשים מסוימים אליהם הופנו איומים ומסרים מעליבים באופן קונקרטי.

עוד טוענת המבקשת, כי אין אפשרות להפיג את המסוכנות באמצעות תנאי שחרור מגבילים, בשל כך שגישה לרשת האינטרנט מצויה כמעט בכל מקום.

המבקשת טוענת עוד, כי העובדה שבמעשיו של המשיב ישנה התייחסות מתריסה ומסיתה כלפי הממסד, מביאה למסקנה שלא ניתן לסמוך עליו שיקיים תנאים שיטיל עליו בית משפט, וכי מסקנה זו עולה אף לנוכח מעורבותו של המשיב בעבירה של השמדת ראייה, כמפורט באישום הרביעי.

3. ב"כ המשיב לא חלק על קיומה של תשתית ראייתית שיש בה להוכיח את עצם הפרסומים המיוחסים למשיב בשלושת האישומים הראשונים, ואולם טענתו היא כי המשיב שעיסוקו פחח צבע, מגדיר את עצמו כ"קומיקאי" וכי הדברים שפרסם הם בבחינת ביקורת סאטירית על תופעות בחברה הערבית. נטען, כי לבד מהפרסומים המיוחסים למשיב בכתב האישום כעבירות פלילית, המשיב פרסם דברי ביקורת בסגנון דומה גם על אנשים ברשות הפלסטינית, על שדרנית תקשורת במצרים ועל ארגון "דעאש", וכי אין להבחין בין הפרסומים שיוחסו לו כעבירה בכתב האישום לבין פרסומיו האחרים שכן כולם בבחינת ביקורת לגיטימית הבאה בצורת סטירה על הנושאים שאליהם מתייחס כל פרסום.

ב"כ המשיב טוען כי לנוכח העובדה שהמשיב הוא אדם שאין לו מעמד מיוחד או רקע בטחוני או לאומני המקנה לדברים שאומר משנה חשיבות בקרב הקהל שנחשף לפרסומים. ב"כ המשיב טען שבפרסומים המיוחסים למשיב אין כדי להסית ואין בהם פוטנציאל הסתה לאלימות או לטרור.

אשר לאישום הרביעי טען ב"כ המשיב, כי המשיב אמנם הורה לאשתו למחוק את התמונות מתוך עמוד הפייסבוק, ואולם על פי טענתו של המשיב עצמו בחקירתו במשטרה, עשה זאת לאחר שנודע לו מפי רשויות החקירה כי מדובר בתכנים מסיתים, ועל כן ביקש להסירם. לטענת ב"כ המשיב בפועל לא הושמדה ראייה, שכן החומר כולו הועתק והונצח על ידי המשטרה.

ב"כ המשיב טען כי גם אם יש ראיות לכאורה להוכחת העבירות, אין עילת מעצר. נטען כי מעולם לא התבקש מעצר עד תום ההליכים לגבי מי שפרסם תכנים מסיתים אף במקרים חמורים יותר, ובמקרים החמורים ממש, התבקש, לכל היותר, שחרור בתנאים מקלים של הפקדה וערבויות.

ראיות לכאורה

4. בשלב זה של ההליך יש לבחון התקיימותה של תשתית ראייתית לכאורית להוכחת העבירות בהן מואשם המשיב. על טיבה של תשתית לכאורית זו עמד בית המשפט העליון בבש"פ 826/08 **קיאל קשאש נ' מדינת ישראל** (14.2.08):

"תשתית לכאורית כאמור אינה דורשת הוכחת אשמתו של הנאשם מעל לכל ספק סביר כי אם בחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי האצור בחומר החקירה. ראיות לכאורה להוכחת האשמה הן איפוא ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיובודן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, ותוך קביעת אמינותן ומשקלן - יוביל לראיות אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר. רק אם קיימים ליקויים בסיסיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה באופן שהחומר הגולמי כפי שהוא נתפס כיום לא יוכל - גם לאחר "עיובודו" בעתיד והעברתו בכור המבחן של ההליך הפלילי - להקים תשתית ראייתית אשר יש סיכוי סביר שניתן יהא לבסס עליה את הרשעת הנאשם, תתבקש המסקנה כי אין מצויות נגד הנאשם ראיות לכאורה להוכחת האשמה ועל כן אין מקום למעצרו עד תום ההליכים (ראו למשל: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 10512/05 פינר נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 24.11.2005))."

5. תוכנם של הפרסומים שפרסם המשיב בערוצי האינטרנט השונים מפורט בהרחבה באישום הראשון שבכתב האישום. להלן יובאו מקצתם של דברים:

א. ביום 30.4.14 פרסם המשיב סרטון בעמוד הפייסבוק שלו ובו התייחס לאירוע שאירע שבוע ימים קודם לכן, במהלכו דרס עבד אל רחמן א- שלודי בירושלים נוסעים בתחנת ההסעה של הרכבת הקלה וגרם למותן של תינוקת קטנה ותיירת מאקוודור וכן התייחס לניסיון לרצוח את הרב יהודה גליק על ידי מועתז ח'ג'אזי. במהלך הסרטון אמר המשיב:

"... תנחומי למשפחת שלודי בעליה בדרגת אל שהיד עבד אל רחמן אל שלודי לפני שבוע, תנחומי להורי ח'ג'אזי בעליה בדרגתו של אל שהיד מועתז ח'ג'אזי היום בבוקר, תפילה על נשמתו והלוואי שכל העם הפלסטיני יעשה מה שהוא עשה".

ב. בסרטון שפורסם ביום 7.11.14, לאחר תקופה בה אירעו מספר אירועי דריסה בירושלים, ניהל המשיב דו שיח עם אדם נוסף בעניין זה במסגרתו אמר המשיב:

"תתרחקו מאל אקצה ותעזבו אותנו, נפסיק לדרוס."

והוסיף:

"את הבטונדות ששמתם יש להם פתרון, נפסיק עם רכבים ונתחיל עם אופנועים".

ג. ביום 11.11.14, בעקבות אירוע דריסה נוסף שאירע בירושלים העלה המשיב תמונה המתעדת אירוע מסוג זה בה נראה רכב הפוגע בחייל אחד וחייל נוסף בורח, וצמוד אליה הכיתוב **"דרוס בשביל ירושלים"**.

6. הפרסומים המתוארים לעיל, כמו גם פרסומים רבים אחרים שתוכנם מפורט בכתב האישום, זכות למאות רבות, ולעיתים לאלפים רבים של סימני חיבוב ("לייקים") ולתגובות אוהדות של גולשים אחרים.

7. אינני מקבלת את טענתו של ב"כ המשיב באשר להטיה הנוצרת כתוצאה מתרגום לא מדויק לעברית של הטקסטים שמקורם בערבית. ב"כ המשיב לא הציע כל תרגום חלופי לאותם תכנים, ומשכך אין מנוס אלא מלהסתמך על התרגום שנערך על ידי המבקשת, שדי בו לצורך בחינת הדברים, בשלב זה של ראיות לכאורה.

8. עבירת ההסתה לאלימות או לטרור לפי סעיף 2ד144 לחוק קובעת:

"המפרסם קריאה לעשות מעשה אלימות או טרור, או דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה אלימות או טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה- פרסום מסית), ועל פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות או טרור, דינו מאסר- חמש שנים".

9. בית המשט העליון התייחס ליסודותיה של עבירה זו ברע"פ 2533/10 בן חורין נ' מדינת ישראל וקבע:

"... מיהות המפרסם והאווירה השוררת בציבור הינם נתונים חשובים כאמור, אך הם אינם עומדים לבדם. יש לשקול גם שיקולים נוספים, כגון סוג האלימות המדוברת, היקף הקבוצה החשופה לאותה אלימות, היקף הפרסום וקהל היד שלו, הקשר הפרסום, מקומו והמדיום שבו נעשה שימוש. יש לשאול, בין היתר- מי אמר, מה נאמר, היכן נאמר, באיזה אופן נאמר, למי נאמר ובאיזו מסגרת נאמר".

10. למשיב מיוחסים פרסומים רבים הדומים במהותם ובתוכנם לאלה שתוכנם צוטט לעיל. מדובר בתכנים שיש בהם דברי אהדה ושבח מפורשים לפעולות טרור שנועדו לפגוע ביהודים, ובחלק מן הפרסומים יש אף קריאה ברורה לביצועם של מעשים נוספים מאותו הסוג, שיש בהם פגיעה בבני אדם מצד אחד ופעילות למען ירושלים מצד שני.

11. הגם שהמשיב הוא אדם מן הישוב, אינו מנהיג או בעל מעמד מיוחד אחר, הרי שהדברים שפרסם זכו לתהודה רבה, לקהל אוהדים רחב, ולתגובות חיוביות ומעודדות, שבהן עצמן יש קריאה לאלימות כגון: **"תדרוס, לפניך ציוני" או "אם לא לחצנו על ההדק נלחץ על דושת הבנזין" ועוד.**

דבריו של המשיב פורסמו בתקופה מתוחה ביותר, שבה התרחשו מספר אירועי טרור, התנהלה לחימה עם ארגוני טרור פלסטינים בגבול עזה, ובעיר ירושלים הפכו אירועי התפרעות והפרות סדר, על רקע הסכסוך הישראלי- פלסטיני, כמעט לשגרה. אין לכחד, ועובדה זו ידועה גם לבית המשפט עצמו מתוך התיקים הרבים הבאים לפניו העוסקים בהפרות סדר, כי קריאות אהדה ושבח למעשי טרור והפרות סדר אשר פורסמו ברשתות החברתיות ליבו את האש והוציאו צעירים אל הרחובות לצורך השתתפות בהפרות סדר אלה, אשר לא פעם לוו באלימות רבה. יצוין כי אף המשיב עצמו התייחסו בהודעתו מיום 22.11.14 בשעה 12:30 לאחד הפרסומים,

וכשנשאל האם התמונה מעודדת את הדריסה בקרב ערביי ישראל השיב המשיב "לא יודע אולי מעודדת ואולי לא".

די באלה כדי להקים את התשתית הלכאורית לקיומה של אפשרות ממשית כי פרסומיו של המשיב יובילו למעשי אלימות או טרור.

12. אינני סבורה כי בשלב זה של ראיות לכאורה יש בטענת המשיב לפיה מדובר בסטירה כדי לכרסם בקיומן של ראיות לכאורה, שכן על פני הדברים הטענה מעלה קושי בכמה היבטים. הראשון שבהם נובע מן הדברים שאמר ב"כ המשיב בטיעונו לפיהם, כ- 90 אחוזים מתושבי מזרח ירושלים רואים במבצעי הפיגועים "שהידים" שמתו מות קדושים וראויים לכל שבח. טענה זו, שוודאי נטענה על דעתו של המשיב עצמו, מביאה למסקנה כי המשיב מודע על פי סברתו כי מדובר בקהל המתייחס באופן רציני לתוכנם של הדברים שפרסם. בנוסף, המשיב עצמו היה ער לתגובות הרציניות שלהם זכו דבריו, והוא המשיך בפרסומים חרף כך שנוכח לדעת שקהל קוראיו וצופיו אינו רואה בדברים סאטירה.

13. לשון סעיף 4 לפקודת מניעת טרור קובעת:

"4. תמיכה בארגון טרוריסטי

"אדם -

...

(ב) המפרסם, בכתב או בעל פה, דברי שבח, אהדה, או קריאה לעזרה או תמיכה בארגון טרוריסטי;

...

(ז) או העושה מעשה שיש בו גילוי של הזדהות עם ארגון טרוריסטי או אהדה אליו, בהנפת דגל, בהצגת סמל או סיסמה או בהשמעת המנון או סיסמה, או כל מעשה גלוי דומה המגלה בבירור הזדהות או אהדה כאמור, והכל במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לראות או לשמוע גילוי כזה של הזדהות או אהדה;

ייאשם בעבירה ובצאתו חייב בדין יהא צפוי לעונש מאסר עד שלוש שנים או לקנס עד 1,000 לירות או לשני העונשים גם יחד".

14. הוראות סעיף 4 לפקודת מניעת טרור זכו להתייחסות בפסיקת בית המשפט העליון בדנ"פ 8613/96 **גבארין נ' מדינת ישראל** (פ"ד נד(5) 193). במסגרת זו נדרש בית המשפט העליון לפרשנות סעיף 4(א) לפקודה (אשר בוטל בינתיים, והוחלף בסעיף 2ד144 לחוק העונשין) תוך עריכת השוואה בינו לבין יתר סעיפי המשנה שבסעיף 4, ותוך ציון העובדה כי כולם דורשים התקיימות הנסיבה לפיה המעשים בוצעו בזיקה לפעילות של "ארגון טרוריסטי".

15. על פי המתואר בכתב האישום, הפרסומים שפרסם המשיב מתייחסים למעשי אלימות שבוצעו על ידי יחידים ולמעט האמור בסעיפים 2(ג) ו- (ד) לאישום הראשון, אין התייחסות מפורשת לדברי שבח למעשים שבוצעו

על ידי ארגון טרוריסטי מסוים, ומשכך ספק אם יש במרבית הפרסומים שפורסמו, למעט שני האמורים לעיל, כדי להוות תשתית ראייתית לכאורית לביצוע עבירות לפי פקודת מניעת טרור.

16. מנגד אני סבורה כי יש בפרסומים האמורים כדי להקים תשתית ראייתית לכאורית לעבירת פרסום ההסתה לגזענות לפי סעיף 144ב לחוק, שכן הם קוראים לעוינות לרדיפה ולביצוע אלימות כלפי יהודים בשל היותם יהודים.

17. באישום השני מיוחסים למשיב איומים והסתה לאלימות או לטרור בשל דברים שפרסם אודות קטין בן משפחתה של חברת הכנסת חנין זועבי, אשר הביע בפומבי תמיכה בישראל וקרא להשיב את שלושת הנערים שנחטפו בחודש יולי 2014 לבתיהם. במסגרת סרטון שפרסם המשיב בתגובה אמר בין היתר: **"יש לך 24 שעות אתה מוריד סרטון התנצלות לפלסטינאים, אחרת אני מגיע לנצרת ואני שם אותך כמו סמרטוט בכניסה לנצרת ונותן לכל מי שנכנס או יוצא לדרוך עליך"** ובהמשך אמר: **"תזהר תוריד את הסרטון, לא צריך לשטוף בך את האדמה"**.

לסרטון זה נחשפו אלפי עוקבים.

18. הדברים שנאמרו על ידי המשיב הם בעלי תוכן שיש בו איום ממשי לפגיעה אלימה בקטין שאליו הופנו. תוכן זה עומד בניגוד לטענות המשיב בהודעתו במשטרה מיום 23.11.14 בשעה 17:40 בעניין זה, לפיהם לא איים את הקטין אלא רק קילל אותו, מאחר והקטין קילל אותו קודם לכן, במסר פרטי, שקהל העוקבים לא נחשף אליו.

19. פרסום זה המיוחס למשיב מקים לכאורה את יסודות עבירת האיומים, ואולם לא מצאתי, על פני הדברים, ובהתאם לנסיבות הפרסום כפי שתוארו בכתב האישום, כי יש בו קריאה למעשי אלימות כלפי הקטין על ידי אחרים.

20. על פי עובדות האישום השלישי המשיב פרסם גידופים ודברי נאצה קשים כלפי קצין מג"ב ממוצא דרוזי אשר נטרל והרג מחבל שביצע פיגוע דריסה בירושלים. בין היתר אמר המשיב במהלך סרטון שפרסם בערוץ youtube את הדברים הבאים:

"... אתה בנאדם לא מחונך, דרוזי מעאפן מגזע של מעאפנים. ובא העדר מאחוריך מוחא לך כפיים, מחזק את ידיך, כל זה בגלל דרוזי נבלה... איברהים אלעקרי שהיד יא מלוכלך בן של מלוכלך.... אף אחד לא אמר לכם להתגייס לצבא הישראלי, המקור שלכם ערבים שהתפצלו והורגים את בנינו הפלסטינים... כי מי שירה באלעקרי והעניק לו את כבוד השהיד הוא בחור דרוזי ששמו חסן ושאף אחד לא יגיד לי חסן מה, ממע'אר. כלב נבלה ובן של כלב, ממני ומכל צעירי מחנה פליטים שועפט, לאחראי שהוריד את התמונה של השהיד אברהים אלעקרי וקללו אותו- תפו עליך יא כלב נבלה ובן של כלב אל תשכחו יא כלבים שאתם ערבים כמוכם וכמונו".

21. בהתייחס לאישום זה אמר המשיב בהודעתו מיום 22.11.14 בשעה 12:30 "הדרוזים קללו אותי ואת הדת שלי, אחותי ואמא שלי, אני התעצבנתי ועשיתי סרטון שאני מקלל את האנשים האחרים על דף הפייסבוק". המשיב התייחס לדברים אלה ברוח רצינית ולא טען כי מדובר בקומדיה.

22. הפרסום האמור מכיל, כאמור, דברי נאצה קשים כלפי קצין מג"ב בשל מעשה שביצע במסגרת תפקידו. הדברים נושאים אופי גזעני שכן יש בהם התייחסות לעובדה כי מדובר בקצין ממוצא דרוזי, תוך התייחסות מבזה ומשפילה לחלק מבני העדה הדרוזית, ובכך יש כדי להקים תשתית ראייתית לכאורית לעבירת העלבת עובד ציבור ממניע גזעני המיוחסת למשיב. מנגד לא מצאתי אף באישום זה קריאה מפורשת או משתמעת לביצוע מעשה אלימות כלפי אותו קצין מג"ב, אין בנסיבות הפרסום כדי להקים אפשרות ממשית לביצוע מעשי אלימות כלפי אותו קצין, ועל כן אינני סבורה כי יש תשתית לכאורית מספקת להרשעתו של המשיב בעבירה של הסתה לאלימות או לטרור בגין פרסום זה.

23. אשר לאישום הרביעי, הדברים שאמר המשיב לאשתו עולים בצורה מפורשת מתוך תמלול של תרגיל חקירה שנערך בין השניים. אין בעובדה לפיה החומרים הועתקו והונצחו קודם למחיקתם על ידי המשטרה כדי לגרוע מהתקיימותם של יסודות העבירה שכן הוראת החיקוק מתייחסת ל"ספר תעודה או דבר פלוני דרושים, או עשויים להיות דרושים, לראיה בהליך שיפוטי...". ודי בכך כי החומרים שנמחקו עשויים היו להיות דרושים לשמש כראייה.

24. שאלת המניע של המשיב לבקשתו מאשתו למחוק את התמונות ולשנות את סיסמת הכניסה אינה רלבנטית לעצם התקיימותם של יסודות העבירה.

25. סיכומם של דברים בנוגע לראיות לכאורה: ישנן ראיות לכאורה המבססות אפשרות כי המשיב יורשע במרבית העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

עילת מעצר

26. מקובלת עלי טענת המבקשת לפיה יש במעשים המיוחסים למשיב כדי להקים מסוכנות. הדברים אמורים במיוחד ביחס לעבירות ההסתה לאלימות המיוחסות למשיב באישום הראשון שבכתב האישום. למעשה בעבירות הסתה לאלימות, שעה שנמצא כי יש תשתית ראייתית לכאורית להוכחת העבירה, קמה מאליה מסוכנות, שכן יסוד מיסודות העבירה הוא אפשרות ממשית שהפרסום יביא לביצוע מעשי אלימות.

27. המשיב בן 31 ויש לו שתי הרשעות קודמות בעבירות רכוש שאינן רלבנטיות לבקשה זו.

28. המסוכנות העולה לנוכח מעשיו של המשיב היא מסוכנות הנובעת מדברים שאמר או פרסם. המבקשת לא הצביעה על אינדיקציה כלשהי לפיה עולה סכנה כי המשיב עצמו ינקוט במעשי אלימות. ניתן לומר כי פרק הזמן הארוך שבמהלכו המשיב פרסם את הפרסומים המיוחסים לו מבלי שנקט בעצמו במעשה אלים כדי

להוציא את קריאותיו שלו אל הפועל, יש בהם כדי ללמד שהמסוכנות הנובעת ממנו מצומצמת לגדרי החשש כי אחרים ייענו לקריאותיו המדרבנות של המשיב.

29. מסוכנות זו על פי טיבה ניתן להפיג או לצמצם עד מאד באמצעים שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה מאשר מעצר של ממש. ב"כ המבקשת הודתה בהגינותה כי אין תקדים לבקשה למעצר של ממש עד תום ההליכים בגין ביצוע עבירות דוגמת אלה המיוחסות למשיב, שכל מהותן היא פרסום דברי הסתה. ואמנם, בהחלטות של ערכאות שונות שהוצגו על ידי ב"כ המשיב עולה כי במקרים בעלי אופי דומה, אף בעת האחרונה שוחררו חשודים או נאשמים בעבירות דומות בתנאים ולא נעצרו (ראו למשל עמ"י (מחוזי ירושלים) 2031-09-13 **ראיד מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו); בש"ע (שלום באר- שבע) 730-08-14 **מדינת ישראל נ' שלומי אברהם** (פורסם בנבו). חרף נסיבות ביצוע העבירות, ובהם היקף הפרסום עליו מדובר, מידת החשיפה והתקופה המתוחה שמדינת ישראל מצויה בעיצומה, לא סברתי כי יש באלה כדי להוביל למסקנה ששחרור בתנאים אינו אפשרי. מובן כי נסיבות אלה הן בנות משקל משמעותי בבחינת חומרת המעשים המיוחסים למשיב, ואולם את אלה יהיה מקום לשקול בעת קביעת עונשו של המשיב, אם וכאשר יורשע בדין.

30. אני סבורה כי הגבלת האפשרות של המשיב להפיץ פרסומים דוגמת אלה שמיוחסים לו יש בכוחה לצמצם עד מאד את הסכנה הנשקפת ממנו. כך, חסימת האפשרות לעשות שימוש ברשת האינטרנט, באופן שימנע מן המשיב לחזור על מעשים דוגמת אלה המיוחסים לו בכתב האישום, מקיימת לדעתי את תכלית המעצר.

31. סברתי כי מן הראוי שתנאי שחרור שיוטלו על המשיב יכללו איסור שימוש באינטרנט. דא עקא שתנאי שכזה מעלה קושי ממשי בפיקוח ובבקרה על קיומו. הכבדה ממשית על פיקוח על תנאי השחרור יש בו כדי לפגוע ביכולתה של חלופת המעצר לקיים את תכלית המעצר. בנסיבות אלה לא ראיתי מנוס מלאסור על המשיב כליל להחזיק בביתו או אצלו כל מכשיר המאפשר גישה לרשת האינטרנט, ובכלל זה מחשב, טלביזיה הכוללת גישה כאמור וכן טלפון סלולארי ובו גישה לרשת.

32. היבט נוסף של המסוכנות הוא לנוכח דברי האיום שהשמיע כלפי הקטין באישום השלישי. עם זאת אני סבורה כי חלוף הזמן מאז פרסום הדברים ועד למעצרו של המשיב, במהלכו לא נקט המשיב כל פעולה שתכליתה לפגוע בקטין, יש בו כדי להקהות במידה רבה מסוכנות זו.

33. זאת ועוד, אני סבורה כי גם אם קיימת מסוכנות קונקרטיה כלפי הקטין הרי שניתן להפיגה באמצעים מתונים ממעצר, כגון הרחקה מן הקטין וממקום מגוריו. לא נעלמה מעיני העובדה, כי על פי הנטען הקטין עזב את מקום מגוריו, ואולם אני סבורה כי תנאי הרחקה כאמור יש בו נחיצות ולו כדי לאפשר לקטין לשוב ולהתגורר בבטחה במקום מגוריו.

34. הטענה כי לנוכח מעשיו של המשיב שיש בהם משום התרסה כנגד הממסד הישראלי לא ניתן לסמוך עליו כי יקיים הוראה כלשהי של בית משפט היא שובת לב.

אני סבורה כי גם אם יש טעם בטענה, הרי שיש לשקול מנגד את העובדה שהמשיב הביע כבר בהודעותיו במשטרה צער וחרטה על הפרסומים שפרסם, וכי מתוך תמונת הדברים עולה, כי חווית השהות במעצר כמו גם חקירת המשטרה היוו כשלעצמן גורם מרתיע, שיש בו כדי לצמצם חשש זה.

35. סיכומם של דברים מצאתי כי ניתן לקיים את תכלית המעצר באמצעות תנאים מגבילים שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה, ועל כן אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים שיחולו עד תום ההליכים:

א. נאסר על המשיב להחזיק בביתו או ברשותו כל מכשיר שיש בו אפשרות גלישה באינטרנט. ונאסר עליו לגלוש ברשת האינטרנט בכל מקום שהוא.

ב. נאסר על המשיב ליצור קשר כלשהו, ישיר או עקיף עם המתלוננים באישומים 2 ו-3 וכן נאסר על המשיב להתקרב לרדיוס הנופל מ-15 ק"מ מן העיר נצרת ומן הכפר מעאר.

ג. המשיב יתייצב למשפטו בכל עת שיידרש.

ד. להבטחת קיום תנאי השחרור המשיב יחתום על ערבות עצמית וימציא שני ערבים צד ג' שיחתמו אף הם על ערבות. כל ערבות בסך 5,000 ₪.

ה. להבטחת קיום תנאי השחרור המשיב יפקיד סך של 1,000 ₪.

36. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשע"ה, 07 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.